

mod hans Bryst, gjorde ham øjeblikkelig hed. De dansede fire Gange rundt, og da han førte hende tilbage til hendes Plads, var Neergaard forsvunden. Han saa ham lidt efter staa henne i den anden Ende af Salen og gøre Kur til en ganske ung Pige med lange, korngule Fletninger ned ad Ryggen.

Imidlertid slæbte Ballet sig trevent gennem de første Danse, tilsyneladende uden stor Fornøjelse for andre end Husets Tjenestefolk, der nu og da fik Lov til at kigge ind i Salen bag en Dør. Først efterat Herrerne havde opdaget nogle i Sideværelserne fremsatte Forfriskninger, blev der mere Liv. Forresten var Herreselskabet noget blandet og Tonen temmelig ugenert, saadan som det let bliver Tilfældet i ellers dannede Familjer, der mangler voksne Sønner, og hvor man maa skaffe sig Bal-kavalierer gennem Bekendte og Bekendtes Bekendte uden anden Garanti end en Vejviseradresse. De Indbudne følte sig ikke paa nogen Maade forpligtede overfor det Hjem, de gæstede; man teede sig ganske utvungent, gabede og kritiserede og krævede ind omtrent som i et offentligt Lokale.

Værten, en lille hvidhaaret Mand, der ikke selv kendte Navnet paa sine Gæster, bevægede sig ængstelig omkring i Stuerne som den mest fremmede. Med et anstrengt Selskabssmil udførte han samvittighedsfuldt det ham af Hustru og Døtre paa-lagte Hverv: at faa Kavaliererne til at „arbejde“. Naar han fandt en Herre staa ledig foran Malerierne paa Dagligstuevæggen eller opholde sig lidt længe ved Forfriskningerne, stillede han sig hen ved Siden af ham og indledede en Samtale, der begyndte nok saa uskyldig med nogle Ytringer om Billedkunst, om Teatret eller Skøjteføret, men som ufravigelig endte med, at Vedkommende under hans Bevogtning vendte tilbage til Dansesalen og her forestilledes for en eller anden af Husets ældre Veninder, der manglede Navne paa sit Balkort.

Fru Engelhardt havde lovet Per Kotillonen. Men da man havde spist og Dansen begyndte, søgte han hende forgæves baade i Salen og de tilstødende Stuer. Tilsidst fandt han hende i et lille, svagt oplyst Kabinet, et sekskantet Taarnrum, paa den anden Side Dagligsuen. Hun sad her ganske alene i Hjørnet